

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. An incestut, sive copula carnalis habita cum Consanguinea uxoris suæ
impeditat, vel dirimat Matrimonium?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

TITULUS XIII.

DE EO, QUI COGNOVIT CONSANGUINEAM UXORIS SUAE, VEL SPONSAE.

Agitur in hoc Titulo de impedimento dicimenter affinitatis, quæ oritur ex copula cum consanguinea fætæ uxoris, vel sponsæ, ut videbimus.

§. I.

*An incestus, sive copula carnalis
habita cum Consanguinea uxoris sua
impedit, vel dirimat Matrimoniū?*

Respondetur dirimere quidem contrahendum, non tamen contractum; ita ut, qui nondum contracto matrimonio, copulam perfectam cum aliqua habet, non possit consanguineam illius in certo gradu, validè in Matrimonium ducere, ob affinitatis contractæ impedimentum; si vero, contra dicto jam validè matrimonio, incestuosa & adulterina copulam scienter habet cum sua uxoris consanguinea, intragradus prohibitos, amittat quidem jus petendi debitum, & aliud post mortem (fætæ uxoris) matrimonium licet contrahere non possit (saltum de jure antiquo) si contrahat tamen cum aliqua, non affine in gradibus prohibitis, matrimonium, tale non dissolvatur, prout statuit in c. si quis i. b. t. & c. Transmisse eorum, ac magis ex dicendis patet.

§. II.

Virum affinitas superveniens etiam per copulam illicitam dissolvat sponsalia de futuro, veletiam sponsalia de praesenti, sive matrimonium nondum consummatum.

Respondetur primò dissolvi ipso jure prima sponsalia de futuro, per copulam illicitam cum consanguineis sponsæ v. gr. (in certo gradu) habentur ex c. Veniens z. h. t. ob impedimentum affinitatis superveniens. s. secundò non dissolvit tamen sponsalia de praesenti; sive matrimonium, quamvis nondum consummatum sit per copulam talem illicitam, cum Consanguineis uxoris, ut ex dictis jam pater, & ex c. Discretionem b. t. c. cum matrimonium etiam raturum indissolubile, extra casus à jure concessos, prout ex dictis jam patet.

§. III.

An impedimentum affinitatis dirimens matrimonium contractum probetur per assertionem unius vel confessionem utriusque.

Ex c. de illo 3. & ex c. super eo 5. b. t. habetur, quod nec unius, nec triusque assertio ad dirimendum matrimonium sufficiat, si nullum illud esse

præ-